

Ordinis Carmelitarum Prouin- ciæ Apuliæ.

Stantibus &c.

D V B I A.

- I. *An substineatur Capitulum Prouinciale Apuliæ, in casu &c., & quatenus negatiue:*
- II. *An sis locus sanatorie eiusdem Capituli in casu &c.*

Eme, & Rme Dñe. **O**rdinaria Visitatione

Conuentuum Carmelitarum Apuliæ vix intimata à Reu. P. Magistro Nicolao Richiuto Prouinciali anno 1720., illicò suę conscientiæ stimulis adactus P. Magister Ioannes Maria de Laurentijs Prior Conuentus Bitunti formidans poenas suis criminibus condignas, sese sub protectione Tribunalium Laicorum Ciuitatis Neapolis recepit, adiuuante D. Aduocato de Laurentijs eius germano fratre: Delata autem huius culposi confugij notitia ad prænominatum P. Prouincialem, & vndique confluentibus querelis tam super rei familiaris administratione, ac pessima dicti Conuentus reddituum dissipatione, quàm super alijs pluribus, & quidem grauissimis excessibus ab eodem Priore commissis, præfatus P. Prouincialis, obseruatis Legibus, & Constitutionibus Ordinis, ipsum profugum ab Officio Prioris optimo iure suspendit, atque in eius locum suffecit P. Magistrum Simonem de Bellis, vt patet ex relatione ad hanc Sac. Congregationem transmissa à Rmo Generali Cornacciolo, *Summ. n. 1.*

Dum verò dictus Prouincialis, iam compilato Processu, de quo suis loco, & tempore sermonem habebimus, iudicialiter progressurus erat ad vltiora, allegatus fuit suspectus à dicto Patre de Laurentijs, qui recurrrens ad hanc Sacram Congregationem eo tempore, quo Reuerendissimus P. Generalis in explenda Visitatione Conuentuum extra Urbem versabatur, obreptitiè, & subreptitiè rem, prout sibi vtilius erat, exposuit, & ab Eminentissimis PP. extorsit rescriptum, vt Causa in gradu appellationis reuideretur à Commissario per Patrem Procuratorem Generalem in suspensiuo, vel deuolutiuo, prout eidem videretur, deputando, vt patet ex rescripto edito sub die 31. Ianuarij 1721.

Possibile tamen non fuit Causam prosequi, & Processum antea actum

reuidere, quia licet ipse Pater de Laurentijs prædictum rescriptum impetrasset, attamen singulos Commissarios à Procuratore Generali deputatos perterrit, omnesque à Conuentu Bitunti vel longè arcere, vel impellere curauit, vt distinctim habetur ex relatione Patris Generalis *Summ. d. n. 1. litt. A. B. & C.*

Interea P. de Laurentijs quoniam poenas repetere non poterat à prædicto P. Prouinciali Ricchio, à quo inquisitus, reusque enunciatus fuerat in Conuentu Bitunti, præconceptam inuidiam in eius germanum fratrem furens euomit, eumque à Regijs Ministris non leuiter vexari obtinuit; Posteaque, vt omnes Commissarios à prosecutione inquisitionis diuerteret, alteri eorum studuit metum incuti præcipiti, ac rabido minarum effluuio, quod exponitur in *dicto Summ. num. 1. litt. C.* Sicque interiectis obstaculis, nè Causa reuideri, neuè Actorum Processus compleri posset, vltèrius, vt Iudicii veritatem perfringeret, ausus fuit Brachij secularis vires excitare ad retardandam executionem omnium mandatorum S. Sedis, & Sac. huius Congregationis.

Quin imò quouis honestatis, ac Religionis freno abiecto, impudenter redijt ad Conuentum Bitunti, exindèque eiecit Priorem sibi à Superioribus suspectum, seseque intrusit in Officio, à quo fuerat suspensus, & cum maximo totius Prouinciæ scandalo se Priorem iactans, audacter cepit increpare suos Superiores, & medio libello ad Sacram Congregationem directo, sprete Constitutionum Ordinis censura, petijt Causam remitti ad Tribunal Nunciaturæ Neapolis, sed EE. VV. iam illius tergiversationibus detectis, die 8. Augusti eiusdem anni 1721., rescripserunt = *Suspensio interim Priore de Laurentijs, P. Generalis procedat prout de lure*, eique iterum recurrenti, sub die 5. Septembris immediatè subsequenti responderunt = *Nihil de noua audientia*.

Sed P. de Laurentijs in suis vulneribus magis inualescens, iterum confugit ad Tribunalia Laicalia, à quibus obtinuit sibi iniungi affectatum onus continuandi in Officio Prioratus; & Conuentualibus præcipi, vt ipsum in Priorem agnoscerent, & colerent, non obstante quocumque mandato, & decreto, quod in oppositum à Sac. Congregatione posset expediri, vt non sine graui admiratione legitur in *Summ. n. 2.*

In hoc rerum statu, habitis Comitijs generalibus in Vrbe pro electione noui Generalis Carmelitarum, euectus fuit Reuerendissimus P. Pizzolanti, cui à Capitularibus viriliter commendata fuit executio decretorum Sac. Congregationis, vt ex speciali decreto in *Summ. num. 3.* Quamobrem P. Generalis pressus quoque à præceptis huius Sacræ Congregationis, vt Refractarium ad obedientiam reuocaret, expediuit P. Magistrum Iturbidem socium suum versus Ciuitatem Neapolis, eumque deindè infecit

fuit,

fuit, vt Visitationem in dicta Ciuitate aperiret; At P. Generalis, vix eius meritis salutatis, vice increpandi proteruiam Patris de Laurentijs, quasi secretis præstigijs medicatus cepit eum laudibus extollere, & prædicare tanquam emeritum, & dignum, qui posset ad munus Prouincialis Apuliæ promoueri, statimac officium suum expleuisset Reu. P. Ricchiutus; & vt intentum finem commodius assequeretur, mense Decembris 1723. inchoauit visitationem Conuentuum, secumque per totam Prouinciā manu duxit Patrem de Laurentijs, vt eius fauore captaret Vocalium suffragia pro futura Prouincialis electione, vt clarè colligitur ex *Summ. n. 4. lit. A.B.C.D.E.F.G.*

Quia verò Comitia Prouincialia iuxta consuetudinem Constitutionibus vniformem habenda erant die Dominico tertio post Pacha Resurrectionis, & interim poterat superuenire aliquod Sac. Congregationis decretum, quod Reuerendissimi Generalis, & Patri Laurentij communia consilia, & vota percurreret; Idcirco idem P. Generalis, ne spem falle et euentus, consueto die relicto, deliberauit Comitia anticipare in die 22. Ianuarij iam imminenti, & hanc suam mentem occasione Visitationis per totam Prouinciā euulgauit. Nostri verò Religiosi, licet sperarent, Patrem Generalem destitutum fore ab executione dictæ deliberationis, attamen etiam à longe perhorrescentes tam graue Prouinciæ Apuliæ, & totius Religionis scandalum, porrexerunt huic Sacræ Congregationi supplicem libellum, & petierunt eidem scandalo opportunè occurrì; At quia nemo ex Eminentiſſimis PP. sibi suauis, Patrem Generalem suæ dignitatis, & auctoritatis immemorem, posthabitis criminibus à Patre Laurentio patris, despecturum fore instructiones, & decreta Sac. Congregationis; Ideò sub hac bona fide die 17. Decembris 1723. eidem petitioni responderunt = *P. Generalis utatur iure suo ad formam Constitutionum, & iuxta eius prudentiam.*

Quoniam verò P. Generalis in progressu suæ Visitationis ibi blanditias, ibi suasiones, prout opus erat, incautus adhibuit, & alibi minas verbis adiunxit imprudens, vt Patrem de Laurentijs eleuaret ad gradum Prouincialis; Exindè adeò vehemens increbuit fama electionis euenturæ in sepèdicto P. de Laurentijs, vt Religiosi Principales nostri coacti fuerint conuolare ad Supremam Auctoritatem Innocentij XIII., qui audita omnium actorum relatione, mandauit, ex rationabilibus Causis suspendi resolutionem Sacræ Congregationis editam dicta die 17. Decembris 1723. & iniunxit = *Quod P. Generalis supersedeat in anticipando Capitulo Prouinciali vsque ad nouum ordinem Sanctitatis Sæc., sub pœna nullitatis eiusdem Capituli;* quod decretum expediri iussit per Sacram Congregationem Episcoporum, & Re-

gularium, & consignari Reu. Procuratori Generali Ordinis, vt suæ curæ sit illud transmittere Patri Generali, ac habeatur nunc cum intimatione præfata eidem P. Procuratori Generali, inhibitus dictus Pater Generalis, nè anticipet idemmet Capitulum, *vt in Summ. num. 5.*

Decretum huiusmodi, quod prodijt die Sabathi 8. Ianuarij 1724., ab Eminentissimo D. Cardinali Petra tunc à Secretis huius Sacræ Congregationis, sub eadem die in forma authentica consignatum fuit P. Procuratori Generali in Vrbe commoranti, qui promissit statim illud transmittere ad Patrem Generalem, *vt in Summ. d. num. 5. litt. A.*

Dum hæc Romæ agebantur, P. Generalis faciliè præuidens consilium suum posse frustrari, si Comitia diutius protraherentur, celerius ad hoc opus cucurrit, obtinuitque, vt P. Laurentij electio, quæ iuxta Sacrorum Canonum sanctionem debuisset esse voluntaria, & libera, medio iussu Tribunalis Sæcularis fieret coacta, *Summario num. 6.*; Sed adhuc de felici exitu diffidens P. Generalis, vt voti compos fieret, expedit D. Carcanum Auditorem Regium à se præuentiuè instructum, vt accederet ad Conuentum Sanctæ Mariæ de Carmelo Ciuitatis Lycienfis, vbi habendum erat Capitulum Prouinciale, & ibi vocatis Capitularibus, districtè prohiberet exclusionem Patris de Laurentijs, & exilij pœnam minaretur inobedientibus, *Summario dicti num. 6.*

Superueniente interim Tabellario per Procuratorem Gener. ab Vrbe transmissio, die 19. Ianuarij 1724. ex litteris sibi conscriptis præsensit aduentum decreti Pontificij, quod sibi præsentandum erat *Summario num. 7.*; At ille, vt eiusdem decreti vires euitaret, iterum implorauit opem Iudicis Sæcularis, qui validiori conatu renouaret Edictum, & exprimeret, nullatenus obtemperari posse decretis, & præceptis ab Vrbe transmissis, nisi præcessisset impetratio Regij *Exequatur*, vt in *Summ. num. 6. litt. A.*

Quin etiam cum aliqui saniores Vocales valdè abhorrentes processum ad vltiora è conspectu Papalis inhibitionis, curassent, vt Notarius Apostolicus protestationem nullitatis aduersus futurum Capitulum præsentaret Reuerendissimo P. Generali, hic nè præconceptam electionem perfringeret, etiam à longè obstrepens (quod est caput, & rerum summa ab E.E. VV. benigne ponderanda) dictum Notarium excipere recusauit, eique expulso iussit, vt se prius ad Præsidentem Prouinciæ, eiusque Ministros conferret ibi: *Vadi prima à proporla all' Illustrissimo Signor Preside Prouinciale, e suoi Ministri, quali ieri sera misero a intendere, che non auessimo inteso, nè ammesso cosa alcuna in Definitorio, e poi venga à proporla à noi* vt in *Summ. n. 8.*

Et nè in tam luſtuoſo Religionis discrimine quidquam deſideretur, partes quoque ſuas fecit adiungere dictus] Pater Generalis ab eius Socio, qui palàm agere cepit, &] Notarium, rogatoſque Teſtes admonens, nè ad alium actum redirent, incuſſo illis, vt putabat, valido timore, aſperis verbis obiurgauit ibi = *Io parlo meglio per voi, e à gli Teſtimonij, che andate carcerati* = vt latius in Summario diſto num. 7. litt. A.; Notarius verò prænominati Socij ineptas mians irridens inquit = *A me non ſpetta andare dagli Signori Regij Miniſtri, ma ſolamente ratione mei officij notificare à Voſtra Paternità Reuerendiſſima la Iudetta comparſa proteſtatiua del Padre Baccelliere &c. d. Summario num. 8. litt. A.*

Nullum proinde ſtudium, nihil diligentiae à Notario omiſſum fuit, quo minùs Vocales ſeſe ab electione Patris de Laurentijs abſtinerent, affixis etiam ad januas Conuentus proteſtationibus datis in Summario num. 9. Quo tamen ille plura miſcuit, eo vehementius P. Generalis molitus eſt, vt obſtaculum quodcumque, ſi poſſet, declinaret. Proinde vbi vidit tempus ad id facinus paratiſſimum, quod erat dies 22. Ianuarij 1724. ad Cætum Prouincialem deſtinata; Illicò Conuentum veluti arcem Militibus muniuit, & præſidijs adeò cautè iuſſit cuſtodiri, vt nulli Fide- lium vel ad Sacrum audiendum in Eccleſia pateret acceſſus, Teſtibus iſſdem Ciuibus Lycienſibus in Summ. n. 10.

Nihil dicimus quid in illo turbulento cætui actum fuerit, nil quid ſimoniacè excogitatum in ſuffragijs extorquendis, nec Eminen- tia Veſtræ poterunt ex leſtura totius Summarij hoc improbum facinus iudicare, quin inſimul ex eo, quod prætermittimus, horreſcant facti grauitatem ſatius animo concipiendam, quàm verbis explicandam. Quid plura? Poſthabitis tot Religioſis, ac probis Viris ætate, doctrina, ac prudentia præſtantibus, die 22. Ianuarij 1724., non ſinè mærore totius Prouinciæ Apuliæ, & cum graui contemptu S. Sedis, creatur Prouincialis P. Joannes Maria de Laurentijs criminibus affluens, ac meritis omnibus deſtitutus.

Religioſi igitur Principales noſtri immaniter vulneratam Sanctæ Sedis auctoritatem lugentes, habito recurſu ad Sanctiſſimum feliciter Regnantem expoſuerunt nullam, & attentatam Prouincialis electionem, & impetrarunt ſupplicationis remiſſionem ad hanc Sacram Congregationem, quæ præuia deputatione Eminentiffimi Ponentis, poſtea die 22. Septembris proximè elapſi, ad eius relationem reſcripſit = *Supersederi in Viſitatione Prouinciali, & proponatur Cauſa ſuper meritis in tertiâ poſt Aquas.*

Non adhuc tamen animo ceſſit Pars Aduerſa, ſed ad eludenda omnia

gularium, & consignari Reu. Procuratori Generali Ordinis, vt suæ curæ sit illud transmittere Patri Generali, ac habeatur nunc cum intimatione præiata eidem P. Procuratori Generali, inhibitus dictus Pater Generalis, nè anticipet idemet Capitulum, *vt in Summ. num. 5.*

Decretum huiusmodi, quod prodijt die Sabathi 8. Ianuarij 1724., ab Eminentissimo D. Cardinali Petra tunc à Secretis huius Sacrae Congregationis, sub eadem die in forma authentica consignatum fuit P. Procuratori Generali in Vrbe commoranti, qui promisit statim illud transmittere ad Patrem Generalem, *vt in Summ. d. num. 5. litt. A.*

Dum hæc Romæ agebantur, P. Generalis faciliè præuidens consilium suum posse frustrari, si Comitia diutius protraherentur, celerius ad hoc opus cucurrit, obtinuitque, vt P. Laurentij electio, quæ iuxta Sacrorum Canonum sanctionem debuisset esse voluntaria, & libera, medio iussu Tribunalis Sæcularis fieret coacta, *Summario num. 6.*; Sed adhuc de felici exitu diffidens P. Generalis, vt voti compos fieret, expedit D. Carcanum Auditorem Regium à se præuentiuè instructum, vt accederet ad Conuentum Sanctæ Mariæ de Carmelo Ciuitatis Lycienfis, vbi habendum erat Capitulum Prouinciale, & ibi vocatis Capitularibus, districtè prohiberet exclusionem Patris de Laurentijs, & exilij poenam minaretur inobedientibus, *Summario dicti num. 6.*

Superueniente interim Tabellario per Procuratorem Gener. ab Vrbe transmissa, die 19. Ianuarij 1724. ex litteris sibi conscriptis præsensit aduentum decreti Pontificij, quod sibi præsentandum erat *Summario num. 7.*; At ille, vt eiusdem decreti vires euitaret, iterum implorauit opem Iudicis Sæcularis, qui validiori conatu renouaret Edictum, & exprimeret, nullatenus obtemperari posse decretis, & præceptis ab Vrbe transmissis, nisi præcessisset impetratio Regij *Exequatur*, vt in *Summ. num. 6. litt. A.*

Quin etiam cum aliqui saniores Vocales valdè abhorrentes processum ad vteriora è conspectu Papalis inhibitionis, curassent, vt Notarius Apostolicus protestationem nullitatis aduersus futurum Capitulum præsentaret Reuerendissimo P. Generali, hic nè præconceptam electionem perfringeret, etiam à longè obstrepens (quod est caput, & rerum summa ab E. E. VV. benigne ponderanda) dictum Notarium excipere recusauit, eique expulso iussit, vt se prius ad Præsidentem Prouinciæ, eiusque Ministros conferret ibi = *Vadi prima à proporla all' Illustrissimo Signor Preside Prouinciale, e suoi Ministri, quali ieri sera misero intendere, che non auessimo inteso, nè ammesso cosa alcuna in Definitorio, e poi venga à proporla à noi* = vt in *Summ. n. 8.*

Et nè in tam luctuoso Religionis discrimine quidquam desideretur, partes quoque suas fecit adiungere dictus] Pater Generalis ab eius Socio, qui palàm agere cepit, & Notarium, rogatosque Testes admonens, nè ad alium actum redirent, incusso illis, vt putabat, valido timore, asperis verbis obiurgauit ibi = *Io parlo meglio per voi, e à gli Testimonij, che andate carcerati* = vt latius in Summario dicto num. 7. litt. A.; Notarius verò prænominati Socij ineptas mians irridens inquit = *A me non aspetta andare dagli Signori Regij Ministri, ma solamente ratione mei officij notificare à Vostra Paternità Reuerendissima la Judetta comparſa protestatiua del Padre Baccelliere &c. d. Summario num. 8. litt. A.*

Nullum proinde studium, nihil diligentiae à Notario omissum fuit, quo minùs Vocales sese ab electione Patris de Laurentijs abstinerent, affixis etiam ad januas Conuentus protestationibus datis in Summario num. 9. Quo tamen ille plura miscuit, eo vehementius P. Generalis molitus est, vt obstaculum quodcumque, si posset, declinaret. Proinde vbi vidit tempus ad id facinus paratissimum, quod erat dies 22. Ianuarij 1724. ad Cætum Prouincialem destinata; Illicò Conuentum veluti arcem Militibus muniuit, & praesidijs adeò cautè iussit custodiri, vt nulli Fidelium vel ad Sacrum audiendum in Ecclesia pateret accessus, Testibus iisdem Ciuibùs Lyciensibus in Summ. n. 10.

Nihil dicimus quid in illo turbulento cætù actum fuerit, nil quid simoniacè excogitatum in suffragijs extorquendis, nec Eminentiæ Vestrae poterunt ex lectura totius Summarij hoc improbum, facinus iudicare, quin insimul ex eo, quod praetermittimus, horrescant facti grauitatem satius animo concipiendam, quam verbis explicandam. Quid plura? Posthabitis tot Religiosis, ac probis Viris ætate, doctrina, ac prudentia praestantibus, die 22. Ianuarij 1724., non sinè mærore totius Prouinciæ Apuliæ, & eum graui contemptu S. Sedis, creatur Prouincialis P. Ioannes Maria de Laurentijs criminibus affluens, ac meritis omnibus destitutus.

Religiosi igitur Principales nostri immaniter vulneratam Sanctæ Sedis auctoritatem lugentes, habito recurſu ad Sanctissimum feliciter Regnantem exposuerunt nullam, & attentatam Prouincialis electionem, & impetrarunt supplicationis remissionem ad hanc Sacram Congregationem, quæ præuia deputatione Eminentissimi Ponentis, postcà die 22. Septembris proximè elapsi, ad eius relationem rescripsit = *Supersederi in Visitatione Prouinciali, & proponatur Causa super meritis in tertia post Aquas.*

Non adhuc tamen animo cessit Pars Aduersa, sed ad eludenda omnia

pia Sacrae Congregationis decreta, preces obtulit pro sanatione nullitatis Capituli, & validatione electionis Prouincialis, & Summus Pontifex, suspensa Causa propositione, ex Audientia 6. Decembris proxime elapsi exquisiuit votum Eminentissimi Sacripantis tanquam Carmelitarum Protectoris, *Summ. num. 11.* qui nostris Iuribus non auditis, sententiam tulit, consulendum Sanctissimum pro Sanatoria, *dicto Summario num. 11. litt. A.* At Summus Pontifex nostris precibus, & rationibus exceptis, solita suadente iustitia, remissionem Causae ad hanc Sacram Congregationem confirmauit, *vt in Summario dicto num. 11. litt. B.* Quamobrem cum hodie disputari contingat super dubiis praefertis, firmiter speramus rescribendum = *Non subsilineri Capitulum, & non esse locum sanationi.*

Et quidem nullatenus subsilineri queit Capitulum Prouinciale Apuliae veluti pluribus nullitatibus abundans, & attentatum; Illud namque anticipatum, & celebratum fuit, spretis iussibus san. me. Innocentii XIII., qui inhibuerat Patri Generali, ne comitia Prouincialia absque nouo Sanctitatis Suae beneplacito anticiparet sub poena nullitatis eiusdem Capituli; Omnia igitur gesta post huiusmodi inhibitionem à vitio nullitatis, & attentati saluari non possunt, & circumscribenda sunt, iuxta censuram *Text. in cap. si de tempore de elect. in sexto, Castellin. de elect. cap. 4. n. 1. Tambur. de iur. Abb. tom. 2. disput. 1. quaest. 4. num. 2. Eminentissimus Petra ad constit. 29. Eugen. IV. num. 5. tom. 4.* Praesertim quia omnis potestas, & iurisdictio P. Generalis, qui Capitulum intempestiue coadunauit, tota fluit, & promanat immediate à Summo Pontifice, qui ideo potest illam potestatem pro sui libito suspendere, ac reuocare tanquam Generalissimus omnium Religionum, & supremum imperium tenens in omnes Religiosos, ex connotatis per *Peyrin. oper. moral. tom. 2. quaest. 3. cap. 3. num. 26. Lezzan. oper. moral. tom. 1. cap. 4. num. 31. Passerin. de elect. cap. 14. num. 5., R. P. D. Seuerol. in dissert. impress. apud D. Piton. discept. Eccles. in fin. tom. 2. num. 22.*; Hæc namque suprema, & dominatiua Summi Pontificis potestas exigit promptam obedientiam, quam praecipue Religiosi Viri exhibere tenentur ob efficaciam principalis Voti emissi in Professione, vt aiunt *Lezzan. in summ. Regul. tom. 1. cap. 4. num. 31., Peyrin. oper. moral. tom. 2. quaest. 3. nu. 26. Sanchez lib. 4. summ. cap. 24. num. 20. Donat. Prax. Regul. tract. 1. quaest. 6. num. 4. tom. 1.* Quæ tamen dicta sint, non quia suspicemur exaduerso impugnandam fore iurisditionem Pontificiam, quæ non admittit questionem, & ab omnibus exigit obsequium, & venerationem; Sed vt ostendamus, quam grauitur excesserit P. Generalis, & quantum scandalum excitare potuerit, quando contra exp. cl. fam

Sam Summi Pontificis inhibitionem celebrauit Capitulum Pro-
uinciale, illudque voluit vsque ad consummationem prosequi,
despectis Sapientum, & Saniorum Religiosorum consiliis, ac
protestationibus, quæ negligi non poterant, *cap. cum omnes ibi-
que Felin. num. 28. & seqq. & Abb. num. 5. de constitut. Donat.
Prax. Regul. tract. 2. q. 8. n. 3. 10. 2.*

Attendi nec meretur friuola excusatio à P. Generali iam dissemina-
ta, & deprompta ex eo, quod inhibito Papalis ad eius notitiam
non peruenit, nisi post Capituli absolutionem, & post euul-
gatam electionem Prouincialis, quia excusatio non habet vllam
subsistentiam in facto, neque in iure.

Ex facto constat, decretum Papale sub die 8. Ianuarii 1724. ab
Eminentissimo Petra tanquam huius Sacre Congregationis Se-
cretario consignatum fuisse Procuratori Generali Ordinis, vt
illamet die, quæ erat dies Sabathi ad expeditionem litterarum,
destinata, decretum ipsum transmitteretur ad P. Generalem,
veluti idem Procurator Generalis explere promisit, vt in nostro
Summ. num. 5. in fine: Quamobrem præcedente iussu Eminen-
tissimi Cardinalis Petra, & concurrente prædicti Procuratoris
Generalis promissione, dubitandum non est de celeri transmis-
sionis implemento, quod in hisce circumstantiis præsumendum
est ex firmatis per *Bonden. colluct. 38. num. 259. vol. 2. Rot. in
Lycien. Iurispatr. 17. Iunii 1720. S. Absque coram R. P. D. Cer-
ro*. Cumque Tabellarius ad Ciuitatem Lyc en. peruenit die
Mercurii 19. eiusdem mensis Ianuarii, *Summ. num. 7.*, exinde
compertum est, notitiam decreti Papalis peruenisse ad P. Gene-
ralem triduo ante celebrationem Capituli, quod apertum fuit
die 22. eiusdem mensis, vt ad rem animaduertit *Torr. var. juris
quæst. tom. 2. tit. 11. quæst. 3. num. 38. bene Rot. decis. 736. n. 28.
& seqq. cor. Coccin.*

Præsertim quia ad eiusdem scientiæ præsumptionem coadiuuan-
dam confluant omnia, quæ subsequuta sunt; Nam timens P. Ge-
neralis, nè sibi porrigeretur authenticum exemplum Decreti Pa-
palis, recursum habuit ad Iudicem Laicum, & affectauit sibi,
alijsque Capitularibus præcipi, nè vlla obedientia exhiberetur
mandatis alicuius Iudicis, nisi prius impetratum fuisset *exequa-
tur regium, Summ. num. 6.*; Et de facto, cum nonnulli Vocales
curassent in manibus P. Generalis presentari protestationem su-
per nullitate futuri Capituli, statim ille, vix inspecto Notario,
dubitans, nè sibi traderetur Decretum Papale, vel aliud S. Sedis
Mandatum, quod posset præordinatam Prouincialis electionem
perturbare, obstrependo inquit = *Vadi prima à proporla all Il-
lustrissimo Signor Præsede Prouinciale, e suoi Ministri, quali ieri
sermi fecero intendere, che non auessimo inteso, nè ammesso cosa*

alcuna in Definitorio, e poi venga à proporlo a noi = Summ. d. n. 8.
Quibus verbis Socius Generalis, vt grauiorem metum incuteret,
instigatus ab eodem Patre Generali addere non erubuit: *Io parlo
meglio per voi, ed agli Testimonij, che andarete carcerati = dicto
Summ. num. 8. litt. A.* Tanta enim cura, & sollicitudo ad auer-
tendum obstaculum adhibita, non potest referri, nisi ad certam
scientiam obstaculi imminuentis ex traditis per *Rot. decif. 727. n. 1.
coram Buratt. dec. 96. num. 1. dec. 158. n. 8. & 11. cor. Caualer.
dec. 94. n. 6. cor. Gregor., & dec. 7. n. 4. par. 14. rec.*

Cumque P. Generalis non adhuc sese tutum existimans, die Saba-
thi 22. Ianuarij ad electionem Prouincialis destinata, adeo cau-
te custodiri iusserit fores Conuentus, vt nemini pateret accessus,
quousque absoluta non foret præoptata Prouincialis electio *di-
cto Summ. nu. 10.* Hinc quoque mirum in modum augetur præ-
sumpta scientia Decreti Papalis, de cuius expeditione P. Gene-
ralis certior factus fuerat per aduentum Tabellionis; Quoniam
tot artes, tot cautelæ ad arcendum obstaculum adinuentæ, sunt
indicia mordentis conscientia *Bald. cons. 487. sub num. 1. lib. 1.
Rot. dec. 305. n. 13. par. 10. recent.* Imò quia prædictæ cautelæ au-
dacter vlitatæ noscuntur ad occultandam scientiam, & affectan-
dam ignorantiam Decreti Papalis, hoc potissimè debent operari,
vt scientia habeatur pro indulta, & probata *cap. cum inhibitis
§. Si quis de clandest. despon. Bald. in leg. qui contra Cod. de incerti-
nupt. Rot. dec. 175. n. 7. par. 17. recent.* Ac per consequens, vt
omnino inexcusabilis sit attentata Capituli anticipatio, & suble-
cuta Prouincialis electio, tanquam facta animo eludendi Decre-
tum Papale ex firmatis per *Rot. in Bononien. Attentatorum 30
Iunij 1704. §. Ex quibus & seqq. cor. b.m. Molines.*

Esto tamen per falsam hypothesim, quod P. Generalis contra eui-
dentiam facti præarrati, non habuerit vllam eiusdem Decre-
ti scientiam, adhuc tamen inuitabilis est nullitas Capituli cum
omnibus inde secutis; Quia Papa prohibuit anticipari Capitulum,
& iussit superfederi vsque ad nouum ordinem sub poena nullitatis
eiusdem Capituli, vt patet ex Decreto *in Summ. dicto nu. 5.* Quid-
quid enim sit de inhibitione per Iudicem Pedaneum expedita,
quotiescumque inhibito procedit immediatè à Summo Pontifi-
ce, & cadit super re eius potestati omnino subiecta, statim pro-
ducit effectum suum, & statim ligat etiam absentes, & ignoran-
tes, nec suspensa manet vsque ad diem præsentationis, vt distin-
guendo tradit *Mandos. de inhib. inter tract. magn. tom. 5. quasi.
37. n. 1., & 2., & benè comprobatur Rot. in dec. 149. nu. 3. par. 2.
Diuerfor., & dec. 143. nu. 4. & seqq. par. 2. recent.* Maxime quia
eadem inhibito secumfert Decreti irritantis efficaciam latentem
in illis verbis = *sub poena nullitatis eiusdem Capituli = vt vnanimis*
ter

tèr consentiunt *Gonzal.*, alique Doctores citati per *Barbos. claus.*
40. n. 39. & seqq., *Sperell. dec.* 161. n. 6., & *dec.* 181. n. 13. *Rot.*
dec. 22. n. 22. post *Tambur. de Iur. Abbat. tom.* 3. Quamobrem
dubitari non potest, quin inficiat actum post ipsam inhibitionem
gestum, quia Decretum irritans habet, vt aiunt, oculos retro,
atque operatur nullitatem actus in ipsa eius origine, itaùt nec à
Iure, nec ab effectu possit vllum fomentum recipere, ex traditis
per *Rot. dec.* 12. num. 4. penès *Marchesan. de Commis. par.* 1. cap. 5.
& *Cassador. dec.* 1. num. 1. de *præben.*, & *dec.* 12. n. 8. de *Regul.*, &
inter diuers. dec. 149. num. 2. par. 2., & in *recent. decis.* 143.
num. 4. par. 2.

Quæ procedunt etiamsi inhibitiõ Agenti non innotuerit, quia præ-
cipuus Decreti irritantis effectus est ligare ignorantes, iuxta lit-
terales sanctiones in *cap. si ignoranter de elect.* in 6. cap. Si tibi 12.
ibique *Gloss. verb. decretum de rescript.* in 6., & *cap. Dudum vers.*
Statim ignorantes ligauerat de præben., vbi *Barbos. num.* 12., &
Doctores, quos communiter secuti sunt *Oldrad. conf.* 319. num. 1.
Couarrun. practic. quæst. cap. 9. n. 7. *Mandos. de inhibiti. quæst.* 37.
num. 2., *Monet. de commut. vltim. volum. cap.* 7. num. 231. *Gabr.*
de claus. conclus. 3. num. 35., optimè *Rot. dec.* 12. n. 5. cor. *Cassador.*
super regul., & *dec.* 578. num. 3. par. 1. *diuers.*, & *dec.* 76. num. 4.
cor. *Mantic.*, & *dec.* 280. n. 5. cor. *Penia*, & *dec.* 22. nu. 23. penès
Tamburin. de Iur. Abbat. tom. 3.

Quando enim Pontifex ponit Decretum irritans, siue vtitur verbis
eidem Decreto æquipollentibus, ostendit suæ mentis esse, vt inhi-
bitio debeat effectum suum sortiri in ipso temporis momento,
quo nascitur, vt benè animaduertit *Oldrad. conf.* 319. n. 1. Atque
huiusmodi effectus minimè excedit potestatem Pontificis inhi-
bentis, quia quotiescumque agitur de reuocandis ijs, quæ sunt
iuris positivi, regularitèr Papa censetur ea reuocare ex tunc, iux-
tà *Gloss. communiter approbatam in Clement. 1. verb. Pro infectis*
de Immun. Eccles., nec ambigitur quin possit facere, vt res factæ
habeantur pro infectis etiam quoad effectus præteritos, vt plu-
ribus relatis, respondit *Rot. in decis.* 149. num. 3., & 4. par. 2.
diuers.

Tantumque abest, huius inhibitionis effectum posse censi abso-
num à Iure, vt etiam Ordinarij ludicis inhibitiõ illud idem quo-
tidie, & passim operetur; Si enim Principalis, vel Possessio-
nem caperit, vel alium actum fecerit in Partibus, post-
quam eius Procurator inhibitus fuerat in Curia, facile pati-
tur, vel Possessionis, vel actus gesti reuocationem ex capite
attentatorum, aut saltèm ex capite nullitatis, neque ex-
cusatur, allegando ignorantiam, quæ præcesserat, quia inhi-
bitio, quidquid sit ad effectum infligendi panam, certè quoad
pro-

producendam nullitatem, ligat etiam ignorantes, & afficit etiam
absentes, vt distinguendo optimè firmavit *Rot. dec. 731. num. 3.
coram Pamphil. vbi Adden. num. 9., decis. 117. num. 4. cor. Cels.
dec. 799. num. 2. cor. Mazzaned., dec. 132. n. 16. coram Cerr., &
dec. 83. n. 9. cor. Arguell.*

Si igitur tanti roboris est inhibitio, etiam per Ordinarium Iudicem
expedita, dubio procul eundem omninò effectum operari de-
buit inhibitionis decretum à Summo Pontifice editum cum ex-
pressa comminatione nullitatis; Præcipuè quia directum fuit in
P. Generalem Summo Pontifici tanquam omnium Religionum
Capiti immediatè subiectum, ac fortius quia ambigendum non
est, quin idem Summus Pontifex voluerit iurisdictionem P. Ge-
neralis, eiusque facultatem suspendere ex tunc, idest ab ea die,
nunc cum intimatione præfata eidem P. Proc. Generali, inhibitus
d. P. Generalis, nè anticipet idemnet Capitulum, vt in *Summa-
rio dicto num. 5.*; Illa enim verba, ob naturalem, & propriam
significationem illius dictionis = *nunc* = ad oculum demonstrant,
inhibitionem debuisse statim operari effectum suum irritantium
in quibus terminis, quantumuis ignorantia excuset à pœna, non
tamen apta est excusare à nullitate, vt punctualitèr probant
*Abb. in cap. cognoscetes 2. sub num. 7., ibique Felin. pariter sub
num. 7. versic. Quinto limita de constit. Vitalin. in clement. 2. n. 27
de Heretic., Rub. singul. par. 4. claus. 398. n. 21., & seq. tom. 2.
Barbosa claus. 61. num. 14., Gonzal. ad regul. 8. §. Quinto, pro eod.
num. 56.*

Siuè igitur P. Generalis sciuerit, siuè ignorauerit inhibitionem Pa-
palem, tenetur pati declarationem nullitatis præscriptæ in supra-
dicto Decreto. Sed eidem nullitati alia accedit non leuior, quæ
resultat ex eo, quod Capituli coadunatio, & successiua Provin-
cialis electio facta fuit per abusum Laicæ potestatis, & cum po-
situa coarctatione Vocalium. Etenim ex *Summ. num. 6.* vidimus,
Auditorem Carcanum ex Epistola Delegati Regiæ iurisdictionis
intimasse Vocalibus, nè possent excludere P. de Laurentijs etiam
vigore Mandatorum Urbis, nisi prius d. mandata fuissent signata
Regio Exequatur, prout etiam vidimus idem præceptum latum
fuisse non sine grauibus minis tam contrà Religiosos, quam con-
trà eorum Consanguineos.

Hinc autem prout omninò certus emergit Laicæ potestatis abusus,
qui electionem irritat, & inficit per *Text. in cap. Quisquis de elect.
& bene tradita per Castellin. de elect. cap. 5. n. 33., Passerin. cod.
tract. cap. 8. num. 1 & seqq., Barbosa de iur. Eccles. vniuers. lib. 1.
cap. 19. n. 232., Card. de Luc. de Canon. disc. 28., Ità etiam resul-
tat innegabilis læsio libertatis, & coarctatio electionis, quæ ipsa
Iure*

lure dicitur nulla, si eligentium suffragia per minas, & metum extorta fuerint, ad *Text. in cap. 60. m. il primo, ibique Gloss. verb. metuebant, & Abb. n. 11. de elect., Nouarr. conf. 5. n. 2. de elect., Mirand. manual. Prælat. tom. 2. quæst. 23. artic. 1., Castellin. de elect. cap. 4. nu. 56., Barbof. de Iur. Eccles. vniuers. lib. 1. cap. 19. num. 132., Lator. lugubrat. lib. 1. tit. 4. cap. 21. n. 4., Tamburin. de Iur. Abbas. tom. 1. disput. 5. qu. 22. n. 7., & 8.*

Idemque nulla, & irrita est electio Prouincialis propter suffragiorum aucupationem, & subornationem per sordes factam à P. Generali, vt conuincitur ex nostro *Summario num. 4.*; Hoc namque opus veluti fomentum damnatæ ambitionis aperitissime improbatur à Constitutionibus Apostolicis, atque ex earum præscripto irritam reddit electionem *cap. nemo de Simon. & cap. ordinationes quæst. 1. Suarez de Relig. tom. 1. lib. 4. cap. 4. de Simon. num. 1. Passerin. de elect. cap. 5. à num. 83., & alijs omissis, in puncto similis electionis Prouincialis latissime probat Lezzan. Oper. moral. tom. 4. consult. 53. à n. 1., & plur. seqq.*

Nullitates huc vsque expositas coronat alia grauior premanans ex incapacitate, & inhabilitate Patris de Laurentijs, qui non potuit valide eligi in Prouincialim, dum erat palam inquisitus, & conuictus de mala administratione reddituum Conuentus Bituntini, cuius gubernio præfuerat tanquam Prior, necnon de alijs pluribus grauissimis excessibus, quibus auditis, licet hæc Sacra Congregatio sub die 8. Augusti rescripisset = *Suspensio interim Prioris de Laurentijs, P. Generalis procedat prout de Iure* = attamen huiusmodi Decretum cecidit in irritum, ob recursus ab eodem P. de Laurentijs habitos ad Iudices Laicos, à quibus obtinuit sibi iniungi perseverantiam in Officio Prioratus, & alijs Religiosis obedientiam præcipi, non obstante quocumque mandato, quod in oppositum posset ab Vrbe superuenire, vt latius patet ex nostro *Summ. num. 1. & 2.* Detectis autem hisce vitijs, utique electio P. de Laurentijs inquisiti, ac de pluribus excessibus conuicti, & notoriè excommunicati ob recursus habitos ad Iudices Laicos ad refrangenda mandata Sac. Congregationis, ac impediendi eorum executionem, omninò nulla fuit ipso iure, nec ambigendum est, ob notissimam censuram *Text. in cap. Omnipotens de accus., & cap. cum in cunctis de elect., Pelizzar. in manual. regul. tract. 9. cap. 2. n. 59., Peyrin. oper. moral. tom. 2. qu. 2. cap. 5. §. 1. n. 29., Filiuc. tract. 17. n. 16., Castellin. de elect. cap. 4. num. 8. & 12.*

Satis fortassè huic nullitati occurreretur, si electionem Patris de Laurentijs præcessisset Sententia absolutoria, quæ hodiè ex aduerso circumfertur, & extollitur; Sed commentitia est, nullumque respectum meretur; Ea namque iuxta assertionem Partis ad-

aduersæ, lata fuit die 10. Septembris 1723., vt videre est ex nostro Summ. num. 12., & sic priusquam Pater Generalis visitationem assumeret, ac longè antequam conuocaretur Capitulum, & fieret electio Patris Prouincialis, sed firmiter credendum est, tempore dictæ electionis eandem non fuisse in rerum natura; Nam P. Generalis non nisi in primis Octobris 1723. discessit ab Vrbe, vt expleret Visitationem Prouinciæ Apuliæ, & receptis instructionibus ab hac Sacra Congregatione, pro correctione, & reductione P. de Laurentijs ad bonam frugem, se contulit Neapolim, quo paulò antè ad eundem effectum missus fuerat P. Iurbides ipsius Generalis Socius; ibique commoratus fuit vsquequò aperuit eandem visitationem in d. Prouincia Apuliæ in fine Decembris d. anni 1723.

Siigitur mense Septembris 1723. P. Generalis adhuc morabatur in Vrbe, nec compilauerat Processum, vel judicialiter, vel extrajudicialiter conficiendum in actu Visitationis longè postea inchoatæ mense Decembris, quo tempore P. de Laurentijs iuxta instructiones huius Sacræ Congregationis adhuc correctione indigebat, & adhuc vti Refractorius reuocandus erat ad rectam disciplinam: Ex his imperceptibile redditur, quod mense Septembris 1723., quando nullus processus iudicialis, siue extrajudicialis præcesserat, à P. Generali potuerit P. de Laurentijs absolui ex capite innocentia, quodque ità absolutus postea potuerit considerari vti Reus, & Refractorius, tum quia Sententia absolutoria, æquè ac condemnatoria ad sui essentiam requirit præexistentiam probationum super innocentia, vel delicto *Gratian. dist. 103. num. 18. Postb. resol. 58. n. 24. Passerin. Tribunal. Regular. qu. 22. art. 3. n. 54. Rot. in rec. dec. 578. n. 8. par. 4. tom. 3. & dec. 67. n. 13. par. 8.* Quum etiam quia Sententia absolutoria ritè pronunciata non patitur, vt innocens adhuc habeatur pro delinquenti iuxta optimum *Text. in cap. de his de accusat., & cap. quid ergo 23. qu. 5. Sperell. dec. 134. nu. 16. & 17. Bonden. colluct. 19. num. 54. lib. 1.*

Magisque ad conuincendam d. Sententiæ inexistentiam confert inspectio Actorum in visitatione Prouinciæ, siue Commissionum Prouincialium, in quibus eadem Sententia descripta non reperitur, licèt ibidem adnotari debuisset; Et adhuc certius comprobatur ex eo, quod eadem Sententia nec exhibita, nec producta fuit in Capitulo Prouinciali, quamuis si præextitisset, vt exaduerso asseritur, non fuisset omissa, neque neglecta, vtpote quæ valdè profuisset ad effectum docendi de remotione obstaculi, & excitandi Vocalium suffragia ad electionem sæpè nominati P. de Laurentijs; Cum ergo Sententia absolutoria non reperitur in actis commissionum Prouincialium, eiusque exhibitio neglecta

tuc-

fuerit eo tempore , quo plurimum iunasset ad emolliendam resistentiam Vocalium, quorum plures de pulcritudine futurae electionis protestati fuerant ex pluribus rationibus, & praecipue ob diffamationem, & multiplicem reatum P. de Laurentijs, credamus oportet, eandem Sententiam non praecelisse electionem, & esse penitus falsam argumento *Text. in l. Si quis forte* S. 1. ff. de pen. Nogueroi. alleg. 26. n. 126. Rot. dec. 280. n. 9. cor. Cels.

Quaquam si pro vera habeatur Sententia, quae nunc ad opportunitatem Causae circumfertur, nihilominus nihil conferret ad electionis validitatem; Quandoquidem P. de Laurentijs inquisitus fuit non solum super mala administratione, & pessima versione Reddituum Conuentus Bitunti, sed etiam super pluribus, & quidem grauissimis excessibus, de quibus fuerat Reus compertus, ut patet ex relatione huius Sac. Congregationi data a Rmo P. Ex generali Cornacciolo *Summ. d. n. 1.*, & ex Processu fabricato à R. P. Exprovinciali Ricchiuto originaliter in manibus Esmi Ponentis; Quapropter cum Sententia exaduerso conficta praeferebat absolutoriam quoad reatum solummodo malae administrationis, nec ullum faciat verbum de alijs excessibus, ac delictis ut supra verificatis, vtrique eadem Sententia non obstante, semper firma, & immota erit conclusio, quod electio P. de Laurentijs fuerit ipso iure nulla, & irrita, utpote quae ceciderit in personam inquisitam, ac de grauibus excessibus notorie diffamatam, ut praeter citatos tradunt *Abbas in cap. 26. n. 11. de elect. Barbof. de off. Episc. alleg. 43. n. 19. Passer. de elect. cap. 25. n. 593. Tambur. de iur. Abb. disp. 5. q. 20. per tot. lib. 1. Rot. dec. 78. n. 6. par. 12. & dec. 291. par. 13. rec*

Verificata Capituli, & Electionis insubsistentia promanante ex pluribus intrinsicis, & aequè grauibus nullitatibus supra expositis, superuacaneum est alterius ex praemissis Dubijs discussionem assumere; Quamuis enim Gratia Sanatoria concedi soleat quotiescumque, salua intrinseca electionis substantia, nullitates, vel exstricta Iuris censura, vel ob aliquem extrinsecum defectum irrepererint; Attamen denegari solet; quotiescumque essentialia electionis requisita non fuerint obseruata, & electio noscatur vitiosa ob culpam, & fraudem Eligentium, ut per *Text. expressum in cap. si electio 26. in fin. de elect. in 6. ibi Dummodo nil fraudolenter egerint* = communiter distinguunt *Gloss. Io. Andr. Felin.*, & alij relati per *Castellin. de elect. cap. 4. num. 43.*, & per *Barbof. tract. var. claus. 177. sub n. 21.*

Et in praxi eandem distinctionem sequitur, & obseruat haec Sacra Congregatio, denegando sanatoriam, vel quando intercessit fraus in electione, ut testatur *Matt. de caus. Consist. sect. 20. n. 44. Et Coroll. 3. post d. sect. S. Hac*, vel quando electio facta fuit de indigno, teste *Card. de Luc. de regul. disc. 1. n. 94. ibi = Electio*
quon-

quandoque reualidari solet, ubi non ex vitio Personæ, minusque ex vitio culposo, seu peccaminoso actus, sed ex sola iuris subtilitatis nullitas proueniat, quotiè dignoscatur, quod electio de Personæ digna secuta sit = & dis. 11. n. 12., ubi de attentata electione Prouincialis, & disc. 53. n. 4. ibi = Stylus est &c. Sac. Congregationis Regularium in electionibus Prouincialium &c. supplendi, vel sanandi defectus, quibus de rigore iuris electio laboraret, deputandi ex integro Personam electam, quando ista digna sit, neque nullitas sit criminosa.

Cum itaque plura sint vitia, quibus Capitulum, & electio prædicta abundat, & omnia sint intrinseca, & omnia fraudem sapiant, & dolum, quoniam P. Generalis cum graui contemptu S. Sedis Apostolicæ, studuit deludere Summi Pontificis Decretum, & inhibitionem, & implorato Laicalis potestatis auxilio, perterritis Vocales, eorumque suffragia extorsit, ac demum minis adhibitis, læsit essentialem Eligentium voluntatem, eorumque maiorem partem cœgit ad electionem P. de Laurentijs palam diffamati, & notoriè indigni; Eapropter meritò concludimus, Capitulum Prouinciale Apuliæ cum electione Prouincialis nullatenus substineri, eiusque sanationi locum non esse.

Quare &c.

*F.M. de Spannocchijs } Aduoc.
Ignatius à Cornu }
Io: Baptista Forlinus.*

SAC. CONGREGATIONE
Episcoporum, & Regularium.

E^mo, & R^m D. Card.

Z O N D A D A R I O

PONENTE

*Ordinis Carmelitarum Prouinciæ
Apuliæ.*

P R O

RR. Patribus Vocalibus Prouinciæ
Baren., & Lycien.

C O N T R A

R^mum P. Generalem, & R. P. Ioannem
Mariam de Laurentijs.

Restrictus Facti, & Iuris.

⊕ Typis Zinghi, & Monaldi 1725. ⊕